

دریا

درس پانزدهم

هر کجا چشم می رود، آب است
از افق تا افق، همه دریاست
آب، آینه ای است پهناور
صورت آسمان، در آن پیدا است

خنده ی گرم و روشن خورشید
بر تن سرد آب می ریزد
موج از پشت موج می آید
موج در پیش موج می خیزد

می کشد آب، دامنش را نرم
بر تن پاک ماسه های کبود
می بَرَد لذت از نوازش آب
ساحل بی خیال خواب آلود

می شوم شاد و می زخم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دل گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

محمود کیانوش

درست و نادرست

- ۱ نور خورشید باعث شوری آب دریا می‌شود.
- ۲ موج‌ها به آرامی ماسه‌های ساحل را می‌شویند.

درک مطلب

- ۱ شاعر دریا را مثل «آینه‌ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می‌بینی؟
- ۲ هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می‌کنی؟
- ۳

واژه‌آموزی

- به جمله‌های زیر توجه کن.
- من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.
 - من چشم دارم؛ اما کوه چشمه دارد.
 - من گوش دارم؛ اما کلاس گوشه دارد.
- حالا تو بگو:
- من دندان دارم؛ اما شانه
 - من دهان دارم؛ اما غار
 - من پا دارم، اما میز
 - من دست دارم؛ اما صندلی